Kiss Tibor Noé

Talán csak pletyka

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIV. évfolyam, 22. szám, 2020. május 29.

Kelemen mindenre ráérzett, minden apróságot észrevett, és ez a figyelmesség számomra egészen szokatlan volt a férjem után, mert őt csak néhány dolog érdekelte. A Forma 1-es eredmények, az átkozott söralátét-gyűjteménye és az, hogy mikor érek haza a munkahelyemről. Söralátét-gyűjtemény, hogy ez mennyire nevetséges. Miután elhagytam, egy darabig féltem, hogy megtalál, de addigra már túl sokat ivott, a reflexei lelassultak, a gondolkodása összezavarodott. Biztos vagyok benne, hogy keresett. Aki keres, az talál, mindig ezt hajtogatta. Legszívesebben írtam volna neki egy SMS-t ezzel a szöveggel, de nem akartam megalázni. A válás után egy dohányboltban kezdtem el dolgozni, és mellette szociális munkásnak tanultam. Negyvenéves koromban találkoztam először olyan férfiakkal, akik végighallgattak. Kelemen is ilyen volt, de neki ehhez nem kellett elvégeznie semmilyen iskolát. Dolgozott postásként, teherautó-sofőrként, és elvégzett egy szakácstanfolyamot is. Aztán valahogy mégsem sikerült neki semmi, csak maradt az a hatalmas sporttáska, ami folyton csörömpölt, mert hol edényeket, hol porszívókat cipelt benne.